

מהפך! זאטא

רב-פקד רון שיוביץ

מפקח שבילי: על-מנת להמחיש את השינוי הייתי פורטת את הדברים לכלל תחושות, כמו זו, שלפיה היום, כקצינה, יש דברים שאותם אני מנועה מלומר על מפקד משותף, למשל. עלי לחשוב קודם שאני מקטרת, בוודאי שלא בחברת האנשים, שעליהם אני אחראית. היום אני צריכה להעביר לפקודי את אותם הדברים, שהונחתו עלינו בדרך מבוקרת יותר, המזדהה עם המערכת. כקצינה, אני חושבת פעם, פעמיים ושלוש קודם חתימתי על אסמכתא. לעתים, יש לי מעין תחושה, כי לפחות בשלב הזה, אני מצויה במעין מבחן יום יומי, הן מלמעלה והן מלמטה.

והחברים?

מפקח וקנין: חזרתי לשרת בתחנה, שבה שירתתי כבד"א. ידעתי, שחלק מחברי יפכו לפקודי. היה לי חשש מסוים, אבל ידעתי לעשות סוויץ'. אני חבר וגם מפקד, והעובדה, שהיום אני קצין לא פגעה בחברות. גם חברי מסייעים לי בכך. גם היום אני אוכל ארוחת צהרים עם אותם חברים, למרות שלעתים הם מנסים "לרדת" עלי, ואומרים לי בהומור, כי "היום אתה כבר שייך להם ולא לנו".

מפקח שבילי: דומה, שגם בתחום הזה אני במבחן יום-יומי. נשארתי חבר באותה מידה, למרות שכבר לקראת סופו של הקורס הרגשתי התרחקות מסוימת מחלק מהחברים, שנשארו בדרגות בד"א. אני לא יודעת, אם מדובר בתחושה סובייקטיבית, אבל לפעמים נדמה, שיש מעין מידור, בבחינת התפיסה, שלפיה עברתי לצד השני של המתרס. זה נכון, שחברים נשארים חברים, אולם היום בחלק מהמקרים, אני גם חברה וגם מפקדת.

מפקח שרייבר: חברים נשארו חברים, והדבר לא הפריע לי, ואני מקווה שגם לא להם. אני חושבת, שלא השתנתי, ואני לא חשה בשום רתיעה שהיא. מי שהיה חבר במסגרת העבודה, נשאר חבר גם היום.

החלום ופשרו?

מפקח שרייבר: רציתי להתקדם ולהשפיע, ומהבחינה הזו מעט מאותו חלום כבר הוגשם. אשר לעתיד, נדמה שעדיין מוקדם להעריך.

מפקח שבילי: אין ספק, כי דברים שרואים מכאן לא רואים משם, וזה כולל גם מידה מסוימת של התפכחות. היום אני מגלה, שגם כקצינה (אפילו אם אני בתחילת הדרך) לא פשוט ליישם את כל מה שתכננתי קודם לכן. עובדה.

מפקח וקנין: גם לפני היותי קצין תכננתי איך לשנות דברים מסוימים, ומהבחינה הזו אני מנסה ליישם את הדברים ב"אחוזת" הקטנה, שלה אני אחראי. לא היו לי תכניות מגירה מפורטות, אבל מחשבות בהחלט היו. אשר לעתיד? ימים יגידו. ■

מידי כשנה עוברים, במוצע, כמאתיים אנשי משטרה שינוי משמעותי, והופכים משוטרי בד"א לקצינים • כיצד מתבטא השינוי? • האם מדובר באמת במהפך ומה קורה עם החברים מאתמול, שהפכו לפקודים של היום? • על המפץ הגדול ועל החלום ופשרו

מהפך?

מפקח אסנת פלג-שבילי, קצינת מש"ל מרחב ירקון (כשבוע שנים בד"א קודם לקורס קצינים)

אני לא יודעת אם מדובר במהפך, אולם זהו בהחלט שינוי מהפכני, שצריכים להתרגל אליו, לפני וגם אחרי. כבר היום, למרות שאני בדרגה זוטרה יחסית, אני מרגישה בשינוי. בעצם זה התחיל עוד קודם לכן, לקראת סיום קורס הקצינים.

מפקח רפי וקנין, קצין נוער תחנת כפר-סבא (שירת כעשר שנים כבד"א)

כן, יש שינוי כמעט בכל המובנים. כך, למשל, במשך כל שנותי כבד"א לא התייחסתי לנושא הקידום כאל נושא משמעותי, אולי בשל העובדה, כי כמשפטן דרגתי הייתה חשובה לי פחות. וראה זה פלא, היום, כקצין זוטר, אני חושב אחרת - חושב על הדרגה הבאה, על הפז"מ ועל התפקיד, שבו אוכל לקבל תקן רפ"ק. גם זה חלק מהמהפך.

מפקח טלי שרייבר, קצינת מש"ל תחנת כפר-סבא (שירתה כארבע שנים בתפקידי בד"א)

זה אכן שינוי, למרות שאני לא בטוחה, שמדובר במהפך. אני מניחה, כי מידת השינוי תלויה במאפייני האישיות של כל אחד ואחד. במקרה שלי, ייתכן כי העובדה, ששירתתי כקצינה בצה"ל, גורמת לי לקבל את הדברים בפרופורציות אחרות.

השינויים הגדולים

מפקח וקנין: שינתי את תפיסת עולמי בכל מה שקשור למוערכותי בארגון. הווה אומר, מעורבות ואחריות רבות יותר, שעות עבודה מרובות יותר ועבודה בעלת אופי שונה - ישיבות רבות יותר וכמובן גם הצורך לגלות אחריות כלפי העובדים, שעליהם אני אחראי. את השינוי אני מרגיש גם ביחס, שאותו אני מקבל מהציבור, הפונה לעזרת המשטרה. בלי להגזים בדבר, אין ספק, כי בשלב הזה, באופן טבעי, אני זוכה מצד האזרח ליחס שונה מזה, שהייתי מורגל אליו קודם לכן. היום אני האיש שמערערים בפניו.

מפקח שרייבר: השינוי מתבטא בעיקר ביתר מעורבות בחיי התחנה, בסיפוק רב יותר מהיכולת להניע אנשים, ומתוקף כך גם מאחריות רבה יותר.

צילום: אילוסטרה